

Jezus verrijst uit de doden

“De beschouwing van Christus’ gelaat mag niet halt houden bij het beeld van de gekruisigde. Hij is de Verrezene!” (Johannes Paulus II, "Rosarium Virginis Mariae", 23). Teksten van de heilige Jozefmaria over het eerste glorievolle geheim.

21-4-2003

Op de eerste dag van de week echter gingen zij zeer vroeg in de morgen naar het graf, met de welriekende kruiden die zij klaar gemaakt

hadden. Zij vonden de steen weggerold van het graf, gingen binnen, maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Terwijl zij niet wisten wat daarvan te denken, stonden er plotseling twee mannen voor hen in een stralend wit kleed. Toen zij van schrik bevangen het hoofd naar de grond bogen, vroegen de mannen haar: 'Wat zoekt ge de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen. Herinnert u, hoe Hij nog in Galilea tot u gezegd heeft: 'De Mensenzoon moet overgeleverd worden in zondige mensenhanden en aan het kruis geslagen, maar op de derde dag verrijzen.' Zij herinnerden zich zijn woorden, keerden van het graf terug en brachten dit alles over aan de elf en aan al de anderen. Het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jakobus; de andere vrouwen die met hen waren vertelden aan de apostelen hetzelfde. Maar dat verhaal leek hun

beuzelpraat en zij geloofden het niet. Toch liep Petrus ijlings naar het graf, bukte zich voorover, maar zag alleen de zwachtels. Daarop ging hij terug, verbaasd nadenkend over hetgeen er gebeurd was.

Juist die dag waren er twee van hen op weg naar een dorp, dat Emmaüs heette en zestig stadiën van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen. Hij vroeg hun: 'Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert?' Met een bedrukt gezicht bleven ze staan. Een van hen, die Kleopas heette, nam het woord en sprak tot Hem: 'Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is? Hij vroeg hun: 'Wat dan?'

Ze antwoordden hem: 'Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord in het oog van God en heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om ter dood te worden veroordeeld en Hem aan het kruis hebben geslagen. En wij leefden in de hoop, dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn. Zelfs hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze waren in de vroegte naar het graf geweest, maar hadden zijn lichaam niet gevonden en kwamen zeggen, dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde. Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan en bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet.'

Lucas, 24, 1-24 TEKSTEN VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA:

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome welriekende kruiden om het dode lichaam van Jezus te gaan balsemen. – De volgende dag, heel vroeg, als de zon juist op is, komen ze bij het graf (Mc. 16, 1–2). Naar binnen gaand, raken ze hevig ontsteld, want ze vinden het lichaam van de Heer niet. – Een jongeman, in wit gewaad gekleed, zegt hun: Weest niet bevreesd. Ik weet dat gij Jezus van Nazaret zoekt: *non est hic, surrexit enim sicut dixit*, – Hij is niet hier, want Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft (Mt. 28, 5)

Hij is verrezen! – Jezus is verrezen. Hij is niet in het graf. – Het Leven heeft de dood overwonnen. Hij verscheen aan zijn Allerheiligste Moeder. – Hij verscheen aan Maria Magdalena, die dwaas van liefde is. –

En aan Petrus en de overige
Apostelen. – En aan jou en aan mij,
die zijn leerlingen zijn en dwazer
dan Magdalena: wat hebben wij Hem
allemaal niet gezegd!

Mogen wij nooit door de zonde
sterven; moge onze geestelijke
verrijzenis eeuwig duren. – En voor
dit tientje af is, heb jij de wonden van
zijn voeten gekust..., en ik, die meer
durf – omdat ik meer kind ben – heb
mijn lippen gedrukt op zijn open
zijde. ***De Heilige Rozenkrans, 1e
glorievolle geheim.***

De dag van de triomf van de Heer —
zijn verrijzenis — is de definitieve
overwinning. Waar zijn de soldaten
die de overheid op wacht had gezet,
waar zijn de zegels die zij op de steen
voor het graf had aangebracht? Waar
zijn degenen die de Meester
veroordeeld hebben? Waar zijn
degenen die Jezus gekruisigd
hebben...? Bij het zien van zijn

overwinning volgt de grote vlucht van deze beklagenswaardige mensen. — Christus overwint altijd. Wees dus vol hoop. ***De Smidse, nr. 660.***

Instaurare omnia in Christo, alles in Christus onder één Hoofd brengen (Ef 1, 10), dit is het motto dat de heilige Paulus aan de christenen van Efeze geeft. De hele wereld in de geest van Jezus vorm geven, Christus in het centrum van alles plaatsen. *Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*, wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven, zal Ik allen tot Mij trekken (Joh 12, 32). Door zijn menswording en zijn arbeidzaam leven in Nazareth, door zijn prediking en zijn wonderen in het land van Judea en Galilea, door zijn dood aan het kruis en zijn verrijzenis, is Christus het centrum van de schepping, de eerstgeborene en Heer van alle schepselen.

Wij hebben als christenen de taak om dit koningschap van Christus door onze woorden en daden uit te dragen. De Heer wil de zijnen op alle kruispunten van de aarde.

Sommigen roept Hij tot de afzondering, en doordat zij zich niet mengen in de bedrijvigheid van de samenleving worden de mensen door hun getuigenis aan het bestaan van God herinnerd. Aan anderen vertrouwt Hij het priesterambt toe.

De meesten wil Hij midden in de wereld en in de aardse bezigheden.

Daarom moeten deze christenen Hem overal uitdragen waar mensen werken: in de fabriek en op het laboratorium, op het land, in de werkplaats, in de drukke straten van de wereldsteden en op de eenzame bergpaden.

In dit verband denk ik graag terug aan het gesprek van Jezus met de leerlingen van Emmaüs. Hij is onderweg met twee mensen die bijna

alle hoop verloren hebben en het leven zinloos beginnen te vinden. Hij begrijpt hun verdriet, dringt binnen in hun hart en laat hen delen in iets van het leven dat in Hem is.

Als ze bij het dorp aankomen doet Jezus alsof Hij verder wil gaan. De beide leerlingen houden Hem tegen en dringen aan om bij hen te blijven. Later herkennen ze Hem aan het breken van het brood. Ze roepen uit: *de Heer was bij ons! Toen zeiden ze tot elkaar: brandde ons hart niet in ons, zoals Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot?* (Lc 24, 32). Iedere christen moet Christus bij de mensen bekend maken; hij moet zo leven dat allen die met hem in contact komen de *bonus odor Christi*, de goede geur van Christus (zie 2 Kor 2, 15) opmerken, en zo handelen dat men door de daden van de leerling heen het gelaat van de Meester kan ontdekken. ***Christus Komt Langs, nr. 105.***

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/jezus-verrijst-uit-de-doden/](https://opusdei.org/nl/article/jezus-verrijst-uit-de-doden/)
(1-4-2026)